

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van

Procedure

Bij brief van 17 augustus 2013, ontvangen door het CBE op 19 augustus 2013, heeft (hierna: appellante) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie Psychologie (hierna: verweerder) van 8 augustus 2013. Verweerder heeft op 6 september 2013 een verweerschrift ingediend, waarop appellante heeft gerepliceerd met een brief van 14 september 2013. Verweerder heeft niet gedupliceerd.

Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 21 oktober 2013. Appellante is niet ter zitting verschenen. Zij werd vertegenwoordigd door, Verweerder werd vertegenwoordigd door, voorzitter van verweerder en, secretaris van verweerder.

Inleiding, bestreden besluit

Appellante is niet toegelaten tot jaar 3 van de bachelor opleiding Psychologie omdat zij niet voldoet aan de overgangseis van het tweede jaar, namelijk het behaald hebben van 60 studiepunten behorende bij de examenonderdelen van het tweede jaar: 40 studiepunten voor het kenniscluster en 20 punten voor het vaardighedencluster. Voor beide clusters dient de student gemiddeld een 6 of hoger te staan aan het einde van het studiejaar om door te mogen gaan naar het volgend studiejaar. Appellante staat voor het kenniscluster gemiddeld 5,81 waarmee zij niet voldoet aan de norm van minimaal een 6 gemiddeld. Voor het andere cluster voldoet zij wel aan de norm. In een brief van 2 augustus 2013 heeft appellante verweerder erop gewezen dat zij vanaf de start van het tweede jaar vanwege haar dyslexie grote moeite heeft met het afleggen van multiple choice tentamens. Als gevolg van de multiple choice toetsen is volgens appellante haar gemiddelde van bachelor 2 niet voldoende. Zij heeft verweerder verzocht om een beoordeling van haar situatie en haar tegemoet te komen voor wat betreft haar struikelblok van de toetsing via multiple choice. Zij vraagt verweerder of zij niet op een andere manier haar kennis en inzichten kan tonen. Appellante merkt verder nog op dat zij de eerste vier maanden van het derde jaar haar minor volgt aan de Florida State University (VS). Appellante vraagt zich af of de vakken die zij in Amerika behaalt, wel kunnen worden ingebracht in de minor van het derde jaar van haar opleiding. In een email van 8 augustus 2013 bericht verweerder aan appellante dat appellante gelet op haar gemiddelde cijfer voor het kenniscluster niet door kan naar jaar 3. Bovendien zijn bij de onderhavige opleiding nu eenmaal de meeste toetsen multiple choice, zo laat verweerder weten. Appellante zal volgens verweerder zelf voor een oplossing moeten zorgen.

Tegen het besluit van 8 augustus 2013 komt appellante in beroep.

Beroep

Appellante betoogt -kort samengevat- dat het besluit van verweerder niet ingaat op de door haar aangedragen kwesties en oplossingsrichtingen. Het besluit is naar de mening van appellante niet gemotiveerd en veel te kort door de bocht. Voorts is volgens appellante sprake van een onzorgvuldige besluitvorming, die niet gebaseerd is op de regels van de EUR voor studenten met dyslexie. Appellante betoogt dat op de site van het Erasmus Studenten Service Centrum (ESSC) specifieke regelingen staan voor EUR studenten met dyslexie. Appellante stelt dat verweerder op basis van deze regels ruime mogelijkheden heeft om studenten met dyslexie tegemoet te komen om aanwezige kennis op adequate wijze te kunnen tonen.

Appellante zegt bij herhaling met de studieadviseur te hebben gesproken over haar probleem met multiple choice tentamens. Zij merkt verder op dat een van haar docenten bereid is haar medewerking te verlenen om alsnog te komen tot een gemiddeld eindcijfer van een 6 voor het kenniscluster.

Appellante zegt bij verschillende docenten en de studieadviseur te hebben verzocht om oefenvragen of oude tentamenvragen. Aan dat verzoek is door haar blokdocenten onvoldoende of niet tegemoet gekomen, zo zegt appellante. Bij haar is onbegrip ontstaan, ook omdat bij andere faculteiten juist wel oefenmateriaal beschikbaar wordt gesteld.

Appellante zou graag in de gelegenheid worden gesteld door een aanvullend mondeling tentamen of een mondelinge toelichting op tentamens, een aanvullend verslag of anderszins haar inzicht en kennis te tonen op een wijze die voorbij gaat aan haar dyslexie, zodat zij alsnog haar tweede jaar kan afsluiten en kan doorstromen naar jaar 3. Zij wijst erop dat andere vormen van toetsing wel met goede resultaten zijn afgelegd. Ter zitting merkt gemachtigde op dat appellante tijdens haar verblijf aan de Florida State University een uitstekende ondersteuning krijgt voor haar dyslexie. Er wordt daar volop rekening gehouden met haar dyslexie. Appellante heeft alle vakken daar tot nog toe behaald. Gemachtigde werpt de vraag op hoe het verzoek van appellante om ook hier rekening te houden met haar dyslexie op een onwaarschijnlijke muur van onbegrip en onwil heeft kunnen stuiten. Verweerder begrijpt volgens gemachtigde niet wat het probleem is. Zo zal de suggestie van verweerder aan appellante om harder te studeren geen enkel soelaas bieden, omdat dat voorbij gaat aan de kern van het probleem.

Verweer

De voorzitter van de examencommissie merkt op dat zij in het verleden zelf heeft gedoceerd aan de Florida State University. Het niveau daar ligt volgens verweerder lager dan bij de EUR. Verweerder geeft aan dat appellante jaar 2 moet doubleren vanwege het niet voldoen aan de overgangseis van gemiddeld een 6 of hoger voor het kenniscluster. Dat gemiddelde is een harde eis die voor alle studenten geldt. Na de herkansingen staat appellante voor het kenniscluster gemiddeld een 5,81. Voor wat betreft de door appellante gestelde problemen met multiple choice toetsen merkt verweerder het volgende op. Verweerder wijst erop dat alle bloктоetsen van het eerste jaar van de opleiding multiple choice toetsen zijn, met voor één toets aangevuld met open vragen. De cijfers van appellante in het eerste jaar waren hoog genoeg voor een positief bindend studieadvies. Destijds heeft appellante, zo geeft verweerder aan, ook nooit een opmerking gemaakt over problemen met multiple choice tentamens. Verweerder wijst er ter zitting op dat appellante ook op het vwo de cito-examens, die voor een groot deel ook multiple choice zijn, met voldoende resultaat zal hebben afgelegd. In het tweede jaar, waar wederom de meeste toetsen multiple choice zijn, heeft

appellante in eerste instantie zes van de acht bloктоetsen onder de 6 gehaald, na de herkansing zijn vijf van de acht bloктоetsen onder de 6. Naar de mening van verweerder lijkt het probleem van appellante niet specifiek een probleem met multiple choice vragen te zijn. Voorts wijst verweerder erop dat appellante ook op andere (niet multiple choice) toetsen cijfers lager dan een 5 heeft gescoord. Zo haalde appellante voor schrijfonderrwijs. Verweerder stelt dat het er al met al op lijkt dat appellante minder goed is gaan presteren nadat zij haar bsa van het eerste jaar had behaald. Dat het probleem gelegen zou zijn in multiple choice toetsing is dan ook niet onderbouwd, vindt verweerder. Voorts bestrijdt verweerder dat de toetsen in de loop der studiejaren ingewikkelder worden. Wel is het zo volgens verweerder dat de te beheersen stof ingewikkelder wordt.

Appellante heeft haar problemen met multiple choice volgens verweerder niet eerder aangekaart bij de studieadviseur. In het begin van jaar 1 en pas vlak voor de zomer van jaar 2 heeft appellante een bezoek aan de studieadviseur gebracht. In juni 2013, toen zij al vier van de zes toetsen onvoldoende had gemaakt en nog twee toetsen moest maken, heeft zij pas contact opgenomen met de studieadviseur om over haar tegenvallende prestaties te spreken, aldus verweerder. De gezamenlijke conclusie van studieadviseur en appellante was toen, volgens verweerder, dat de studieaanpak van appellante niet goed was. Verweerder is van mening dat het gemiddelde cijfer van 5,81 een adequate afspiegeling is van het kennisniveau van appellante en niet enkel te verklaren is uit het feit dat appellante dyslexie heeft. Appellante zal de stof van de bloктоetsen beter moeten bestuderen om gemiddeld een voldoende te kunnen halen op het kenniscluster, aldus verweerder. Verweerder bestrijdt dat de examencommissie niet op de hoogte zou zijn van de regels met betrekking tot studenten met een handicap. De bij de EUR gangbare regels zijn ook voor appellante toegepast. De website waarnaar appellante heeft verwezen bevat studietips, geen regels waar de opleiding zich aan zou moeten houden; andere informatie op de website waarnaar appellante in haar beroepschrift verwees was overigens niet meer toegankelijk, zo merkt verweerder ter zitting op.

Ter zitting merkt verweerder op dat appellante de minor die zij thans volgt kan inbrengen voor haar derde jaar. Wanneer zij is teruggekeerd uit de VS zal zij eerst 1,1 punt extra moeten zien te halen op het kenniscluster van jaar 2 om het gemiddelde resultaat van het kenniscluster op een 6 of hoger te krijgen. Over een verzoek van appellante om al eerder dan in september 2014 in te stromen in het derde jaar nadat zij heeft voldaan aan de toegangseis zegt verweerder zich thans niet definitief te kunnen uitspreken. Maar zo'n verzoek is zeker bespreekbaar, zo zegt verweerder ter zitting.

Het college informeert bij verweerder wat het effect zou zijn geweest wanneer appellante eerder bij de studieadviseur aan de bel had getrokken. Verweerder antwoordt dat de studieadviseur in dat geval meer tijd had uitgetrokken voor appellante en met haar een studieaanpak had kunnen doorspreken. Samen met de studieadviseur had zij kunnen werken aan problemen met multiple choice toetsing en aan een andere manier van leren. Gemachtigde merkt op dat als appellante daarbij ondersteuning zou kunnen krijgen, zij dat graag zal accepteren.

Het college informeert bij verweerder of er een mogelijkheid is dat er een andere toetsing komt. Verweerder merkt op dat het daarvoor nog geen aanleiding ziet. Dat zou bovendien dan ook voor andere studenten gelden.

Overwegingen van het college

Niet in geding is dat appellante aan het eind van haar tweede studiejaar niet heeft voldaan aan de norm voor toelating tot het derde studiejaar, welke norm is vastgelegd in artikel 3.3, tweede lid van

de OER bacheloropleiding. Haar gemiddelde cijfer voor het kenniscluster ligt onder een 6. Het college is van oordeel dat appellante op goede gronden niet is toegelaten tot het derde jaar. Door appellante is aangevoerd dat de multiple choice vorm van toetsen in het tweede studiejaar daaraan debet is. Zij heeft verweerder verzocht haar situatie te bezien. Verweerder is er niet van overtuigd dat de oorzaak van het onvoldoende gemiddelde in jaar 2 op het kenniscluster (d.w.z. lager dan een 6) enkel en alleen wordt verklaard door de dyslexie van appellante. Het college deelt het standpunt van verweerder dat appellante niet dan wel onvoldoende heeft aangetoond dat haar onvoldoende gemiddelde cijfer in jaar 2 op het kenniscluster te wijten is aan de multiple choice vorm van toetsen. Een dergelijk direct verband heeft het college niet kunnen vaststellen en is ook anderszins niet aannemelijk gemaakt.

Met appellante is het college van mening dat de beantwoording door verweerder op 8 augustus 2013 van het verzoek van appellante van 2 augustus 2013 om haar situatie te bezien, niet op een geheel zorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden. Verweerder heeft dat in haar verweerschrift ook erkend. Daaraan kan echter niet de conclusie worden verbonden dat appellante toelaatbaar zou zijn tot het derde jaar. Temeer niet omdat verweerder in haar verweerschrift alsook ter zitting naar het oordeel van het college uitgebreid en goed gemotiveerd is ingegaan op de door appellante aangedragen punten.

Het college is van oordeel dat niet gesteld kan worden dat verweerder met haar besluit heeft gehandeld in strijd met het recht.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.